

DECIZIA CCR Nr. 336/14.06.2023

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 21/ 2023 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

Publicată în MOR 907/9.10.2023

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 21/2023 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.543 din 22 mai 2023 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.242L/2/2023.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se arată că prin hotărârea criticată a fost numită în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) o persoană fără experiență, contrar dispozițiilor art. 11 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, care prevăd că președintele ANCOM trebuie să aibă „o experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general”. Se susține că, deși avea obligația legală de a verifica îndeplinirea condiției antereferte, Parlamentul a adoptat hotărârea de numire a domnului Valeriu Ștefan Zgonea în funcția de președinte al ANCOM, ceea ce duce la concluzia că aceasta încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

4. Se subliniază că noțiunile de „vechime” și „experiență” nu sunt sinonime; în acest sens, se arată că „vechimea” reprezintă numărul de ani pe care cineva i-a prestat într-o slujbă/funcție, în timp ce „experiența” desemnează totalitatea cunoștințelor pe care o persoană le dobândește în mod nemijlocit despre realitatea înconjurătoare în procesul practicii social-istorice, al interacțiunii materiale dintre om și lumea exterioară. Astfel, experiența de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general garantează inclusiv calitatea interacțiunii cu acel domeniu, care trebuie să reiasă din audierea candidaților în cadrul comisiilor reunite de specialitate. Or, domnul Valeriu Ștefan Zgonea are o vechime de 5 ani la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică — ICI București, care poate fi obținută și de o femeie de serviciu sau de un paznic, vechimea negarantând vreo calitate a interacțiunii cu domeniul comunicațiilor. În aceste condiții, hotărârea Parlamentului de numire a domnului Valeriu Ștefan Zgonea nu respectă legea, deși, potrivit art. 1 alin. (5) din Constituție, respectarea legilor este obligatorie. În acest sens, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 433 din 21 iunie 2018 și se subliniază că durata care cuantifică experiența profesională

reprezintă o condiție cu caracter obiectiv ce poate fi analizată de Curtea Constituțională.

5. Totodată, se arată că Parlamentul avea obligația legală de a respecta art. 11 alin. (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, însă a adoptat hotărârea de numire înainte de expirarea mandatului președintelui ANCOM aflat în funcție. Or, potrivit textului anterefert, propunerile de candidați trebuiau înaintate Birourilor permanente în termen de 30 de zile de la data vacantării funcției. Rezultă că hotărârea menționată încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Se menționează că nu exista nicio urgență pentru numirea noului președinte, având în vedere că art. 11 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 stabilește că președintele în exercițiu al ANCOM rămâne în funcție până la numirea noului președinte.

6. Se mai subliniază că Parlamentul și-a încălcat propriul regulament, întrucât, pe de o parte, convocarea ședinței comune a celor două Camere s-a făcut cu mai puțin de 48 de ore înainte de data ședinței și, pe de altă parte, depunerea raportului comun a fost realizată cu mai puțin de 3 zile înainte de dezbateră în plen.

7. Se precizează că criticile de neconstituționalitate formulate nu sunt formale, ci sunt clar fundamentate, efective și cu relevanță constituțională, întrucât sunt raportate la art. 11 alin. (11) și alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, care reglementează condiții cu caracter obligatoriu ce trebuie îndeplinite la adoptarea hotărârii de numire a președintelui ANCOM.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului pentru a comunica punctele de vedere ale celor două birouri permanente.

9. **Biroul permanent al Camerei Deputaților** apreciază că sesizarea formulată este, în principal, inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată.

10. Se arată că autorul sesizării de neconstituționalitate invocă în mod formal încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, fără a argumenta respectivele încălcări în mod concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional. Astfel cum reiese din jurisprudența Curții Constituționale, criticile de neconstituționalitate trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, iar invocarea prevederilor Legii fundamentale pretins a fi încălcate nu trebuie să aibă un caracter pur formal, aspect care nu este îndeplinit de către autorul sesizării. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, se arată că aceasta nu poate fi reținută ca argument în sprijinul ideii neconstituționalității hotărârii în discuție. În raport cu criticile aduse în sesizarea de neconstituționalitate, principiul constituțional al legalității impune obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile. În considerarea celor prezentate, se poate aprecia fără echivoc faptul că susținerea autorului sesizării nu poate fi acceptată întrucât limbajul juridic folosit de legiuitor este clar, predictibil și neechivoc, din conținutul acestuia lipsind pasajele obscure sau soluțiile normative contradictorii.

11. Din perspectiva particularităților obiectului sesizării de neconstituționalitate, se apreciază că trebuie avută în vedere și competența *ratione materiae* a forului constituțional în privința hotărârilor Parlamentului, prin prisma reglementărilor legale în domeniu și a jurisprudenței Curții Constituționale în această materie. Se remarcă faptul că ANCOM nu este o instituție „de rang constituțional”, iar Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a stabilit în mod expres că pentru declararea ca admisibile a sesizărilor asupra hotărârilor care sunt criticate din punctul de vedere al valorilor, regulilor și principiilor constituționale, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional, astfel încât să se poată analiza dacă hotărârile contestate respectă atât exigențele procedurale, cât și pe cele substanțiale impuse de prevederile constituționale. Or, Hotărârea Parlamentului României nr. 21/2023 reprezintă o hotărâre cu caracter individual, categorie în care se includ hotărârile privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea din funcție, precum și cele referitoare la validarea în funcții. Potrivit jurisprudenței Curții, acest tip de hotărâri nu este supus controlului de constituționalitate.

12. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 11 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, se arată că aspectele invocate nu pot fi avute în vedere, acestea fiind opinii subiective raportate la o activitate restrânsă în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic din întregul parcurs profesional al domnului Valeriu Ștefan Zgonea. În susținerea îndeplinirii condiției de la art. 11 alin. (3) lit. a) se anexează o adeverință care certifică faptul că domnul Valeriu Ștefan Zgonea este angajat în cadrul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică — ICI București din data de 1 mai 2018, ceea ce înseamnă o vechime de cel puțin 5 ani în domeniu, adeverință depusă la comisiile de specialitate comune ale Parlamentului.

13. De asemenea, având în vedere demnitățile deținute de domnul Valeriu Ștefan Zgonea, acesta fiind deputat timp de 4 legislaturi, 2000—2004, 2004—2008, 2008—2012 și 2012—2016, președinte, vicepreședinte și secretar al Camerei Deputaților și că în perioada 2000—2004 a fost membru al Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor din Camera Deputaților, se apreciază că sunt incidente dispozițiile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, potrivit cărora perioada de exercitare a mandatului de parlamentar constituie vechime în muncă și în specialitate, cu toate drepturile prevăzute de lege.

14. Astfel, în ceea ce privește condițiile privind experiența profesională (atât sub aspectul corespunderii/relevanței acesteia, cât și sub aspectul obiectiv al numărului de ani vechime), acestea au fost analizate de cele două comisii reunite din cadrul Parlamentului României, respectiv Comisia pentru comunicații, tehnologia informației și inteligență artificială din Senat și Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor din Camera Deputaților, care au atribuția de a verifica îndeplinirea cerințelor legale de către candidații la funcția de președinte al ANCOM, care au înaintat plenului reunit Raportul favorabil al celor două comisii comune nr. 7/RC din 8 mai 2023, din care reies numele candidaților care au îndeplinit condițiile prevăzute în art. 11 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009. În jurisprudența constantă a Curții Constituționale s-a statuat că nu este de competența acesteia să intervină în procedura dezbaterilor parlamentare, nici cu privire la preținsele încălcări înregistrate în cadrul comisiilor și nici referitor la alte dispoziții regulamentare care privesc modul de organizare a dezbaterilor.

15. În ceea ce privește caracterul corespunzător al pregătirii și experienței profesionale în domeniul în care persoana urma să își desfășoare activitatea, se arată că acesta este unul esențialmente subiectiv, a cărui apreciere revine în mod exclusiv

Parlamentului, și nu Curții Constituționale. Se invocă Decizia nr. 433 din 21 iunie 2018 și Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014. Este citată și Decizia Curții Constituționale nr. 847 din 18 noiembrie 2020, potrivit căreia decizia de numire în funcția de demnitate publică aparține în exclusivitate titularilor prevăzuți de Constituție și implică o apreciere subiectivă, întemeiată pe informațiile care sunt evaluate în mod personal, de către fiecare deputat sau senator, prin acordarea votului în cadrul deciziei colective a fiecărei Camere a Parlamentului, respectiv de către Președintele României, care manifestă o opțiune personală, în cadrul unei decizii individuale. Odată adoptate aceste decizii, opțiunea fiecărui for decident este asumată în plan instituțional și politic, răspunderea pentru alegerea realizată fiind circumscrisă acestui cadru.

16. Cu privire la critica potrivit căreia hotărârea de numire în funcție a fost adoptată în cursul mandatului președintelui în exercițiu al ANCOM, se arată că Parlamentul a stipulat expres în articolul unic din Hotărârea Parlamentului României nr. 21/2023 că „*Se numește, începând cu data de 11 mai 2023, pentru o perioadă de 6 ani (...)*”, astfel că domnul Valeriu Ștefan Zgonea nu își putea exercita atribuțiile de președinte al ANCOM decât începând cu data de 11 mai 2023, dată la care expira mandatul președintelui în funcție. Prin urmare, nu se aduce atingere principiilor constituționale și legale nici cu privire la data vacantării, nici cu privire la data numirii. Termenul de depunere a propunerilor de candidatură, „*de 30 de zile de la data vacantării funcțiilor*”, a fost prevăzut în art. 11 alin. (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 tocmai pentru a nu se ajunge la un blocaj instituțional și are în vedere asigurarea cu prioritate a stabilității și continuității conducerii ANCOM.

17. În concluzie, se arată că nu există impedimente de natură constituțională în numirea domnului Valeriu Ștefan Zgonea care să vicieze hotărârea criticată.

18. **Biroul permanent al Senatului** apreciază că sesizarea formulată este, în principal, inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată.

19. Se arată că invocarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție este pur formală, nu are caracter efectiv și este irelevantă din punct de vedere constituțional. ANCOM nu este o instituție de „rang constituțional”, condiție precizată în jurisprudența Curții Constituționale pentru exercitarea controlului de constituționalitate asupra hotărârilor Parlamentului, exemplificativă în acest sens fiind Decizia nr. 335 din 4 iulie 2013 prin care instanța constituțională a arătat că autoritatea publică vizată, respectiv Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, nu este reglementată în Constituție, nu este de rang constituțional și, ca urmare, procedura de numire a membrilor săi este una de rang legal. Hotărârea contestată în cauza de față reprezintă o hotărâre cu caracter individual, categorie în care se includ și hotărârile privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea din funcție, precum și cele referitoare la validarea în funcții, iar, potrivit considerentelor de principiu din jurisprudența Curții, nu este supusă controlului de constituționalitate. Prin urmare, se solicită respingerea sesizării ca inadmisibilă.

20. Pretinsa încălcare a condițiilor prevăzute la art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, în sensul că domnul Valeriu Ștefan Zgonea nu ar îndeplini criteriul privind experiența profesională cerută de lege, respectiv nu are o experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general, experiență profesională în domeniul de referință, se bazează pe o apreciere subiectivă, insuficient motivată și pleacă de la interpretarea unilaterală a textului de lege.

21. Condițiile privind experiența profesională au fost analizate — atât sub aspectul conformității/relevanței acesteia, cât și sub aspectul obiectiv al numărului de ani vechime — de cele două comisii reunite de specialitate ale Parlamentului

României. Cu referire la aprecierea subiectivă a experienței profesionale sau a pregătirii corespunzătoare a unui anumit candidat la o anumită funcție ori demnitate, este indicat paragraful 31 al Deciziei nr. 433 din 21 iunie 2018, prin care Curtea Constituțională a arătat, în esență, că această apreciere, fiind esențialmente de natură subiectivă, revine exclusiv Parlamentului, și nu Curții Constituționale, care nu are mijloacele necesare realizării unei asemenea evaluări și care nu își poate asuma o răspundere care incumbă exclusiv în sarcina Parlamentului. Totodată, sunt indicate, în același sens, și deciziile instanței constituționale nr. 251 din 30 aprilie 2014 și nr. 459 din 16 septembrie 2014.

22. Având în vedere considerentele de principiu stabilite prin Decizia nr. 21 din 16 ianuarie 2019 și în considerarea celor de mai sus, se va lua în considerare aprecierea subiectivă a Parlamentului, ca autoritate de numire, în sensul că activitatea specifică depusă de domnul Valeriu Ștefan Zgonea, în calitate de deputat, în funcția de membru al Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor în Camera Deputaților se circumscrie domeniilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009.

23. Referitor la argumentul privind declanșarea procedurii de numire înainte de încheierea mandatului președintelui în funcție, se arată că autoritatea de numire trebuie să fie diligentă și să asigure continuitatea în coordonarea unei instituții, termenul prevăzut la alin. (1¹) de la art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 având în vedere și alte situații de vacantare, nu doar expirarea, și impunând Parlamentului conduita de urmat, în lipsa nedeclanșării procedurii de numire.

24. Se concluzionează că Hotărârea Parlamentului României nr. 21/2023 a fost adoptată cu respectarea tuturor prevederilor legale, astfel că sesizarea formulată este neîntemeiată.

25. În conformitate cu dispozițiile art. 76 din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate secretarului general al Camerei Deputaților și secretarului general al Senatului următoarele înscrisuri în copie, cu mențiunea „conform cu originalul”: candidatura domnului Valeriu Ștefan Zgonea, actele depuse de acesta în susținerea candidaturii sale, raportul privind selecția și propunerea comună a Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor a Camerei Deputaților și a Comisiei pentru comunicații, tehnologia informației și inteligență artificială a Senatului, formulată potrivit art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, stenograma ședinței comune din 9 mai 2023, precum și orice alte înscrisuri depuse/întocmite în cadrul procedurii parlamentare de numire a domnului Valeriu Ștefan Zgonea în funcția de președinte al ANCOM.

26. Prin adresele nr. 2/5.692 din 8 iunie 2023 și nr. XXXV/3.004 din 7 iunie 2023, secretarul general al Camerei Deputaților și secretarul general al Senatului au comunicat înscrisurile solicitate.

27. La dosarul cauzei, domnul Mihai Eftimie a depus, în calitate de *amicus curiae*, un înscris prin care solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților și al Biroului permanent al Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar, hotărârea criticată, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. I) din Constituție și ale art. 1, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

29. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr. 21/2023 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 9 mai 2023, potrivit căreia:

„*Articol unic. — Se numește, începând cu data de 11 mai 2023, pentru o perioadă de 6 ani, domnul Zgonea Valeriu Ștefan în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.*”

30. Autorul sesizării invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării legii.

31. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. I) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, atât sub aspectul obiectului, fiind vorba *lato sensu* despre o hotărâre adoptată de plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului, cât și sub aspectul titularului dreptului de sesizare, aceasta fiind formulată de un grup parlamentar — Grupul parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților —, sub semnătura liderului acestuia.

32. Cu privire la îndeplinirea celorlalte condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt stipulate explicit de lege, dar care reprezintă rezultatul interpretării textelor de lege date de Curte în jurisprudența sa, se constată că o astfel de condiție de admisibilitate a sesizărilor privind neconstituționalitatea hotărârilor parlamentare o constituie relevanța constituțională a obiectului respectivelor hotărâri. Curtea a constatat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012).

33. De asemenea, Curtea Constituțională a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului reunit al celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, precitată, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, precitată, și Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015).

34. În speță, critica de neconstituționalitate a hotărârii vizează problema încălcării art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, care stabilește obligativitatea respectării legilor ca principiu general al organizării statului de drept. Se susține că: (i) Parlamentul a adoptat hotărârea de numire a noului președinte al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) în cursul mandatului președintelui în exercițiu al ANCOM, în condițiile în care această hotărâre se adoptă după vacantarea funcției, ținând seama de

art. 11 alin. (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 martie 2009, potrivit căruia propunerile de candidați pentru funcția de președinte se înaintează Birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data vacantării sale; (ii) Parlamentul, în procedura de adoptare a hotărârii, nu a respectat termenele prevăzute de Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului; (iii) Parlamentul a numit în funcția de președinte al ANCOM o persoană care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, și anume art. 11 alin. (3) lit. a) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, potrivit căruia președintele ANCOM trebuie să aibă o „experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general”.

35. În privința problemei respectării termenelor regulamentare în adoptarea hotărârii, competența Curții Constituționale nu poate fi angajată. Curtea, în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 12 martie 2021, paragraful 37), în mod constant a subliniat faptul că nu este competentă să se pronunțe asupra modului de aplicare a regulamentelor (a se vedea Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 10 august 1993, Decizia nr. 68 din 23 noiembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, Decizia nr. 22 din 27 februarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 7 aprilie 1995, Decizia nr. 98 din 15 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 11 martie 2005, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 260 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 18, sau Decizia nr. 128 din 6 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 8 martie 2019, paragraful 30). Curtea nu își poate extinde controlul și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, întrucât ar încălca însuși principiul autonomiei regulamentare al celor două Camere, instituit prin art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție. În virtutea acestui principiu fundamental, aplicarea regulamentului este o atribuție a Camerei Deputaților/Senatului, după caz, așa încât contestațiile deputaților/senatorilor privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competența exclusivă a Camerei Deputaților/Senatului, aplicabile, în acest caz, fiind căile și procedurile parlamentare stabilite prin propriul regulament (a se vedea și Decizia nr. 128 din 6 martie 2019, precitată, paragraful 30). De principiu, dispozițiile cuprinse în Regulamentul Camerei Deputaților nu sunt norme de referință în exercitarea controlului de constituționalitate (Decizia nr. 137 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 11 mai 2018, paragraful 36, și Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 7 februarie 2019, paragraful 215). În măsura în care dispozițiile regulamentare invocate în susținerea criticilor nu au relevanță constituțională, nefiind consacrate expres sau implicit într-o normă constituțională (a se vedea în acest sens Decizia nr. 730 din 22 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 din 29 decembrie 2017), aspectele invocate nu constituie probleme de constituționalitate, ci de aplicare a normelor regulamentare (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, sau Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, precitată, paragraful 215). Curtea a mai reținut că, de principiu, în lipsa unei prevederi constituționale exprese și în temeiul autonomiei de care se

bucură, Camera Deputaților/Senatul, prin votul pe care îl dă asupra proiectului de hotărâre, acoperă viciile regulamentare de procedură ale acesteia, Curtea neavând competența ca ea însăși să cerceteze și să determine starea de fapt, pentru ca din constatările astfel efectuate să stabilească starea de constituționalitate a normei regulamentare (a se vedea și Decizia nr. 467 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 28 septembrie 2016, paragraful 42).

36. Astfel, în cauza de față, Curtea reține că problemele procedurale invocate nu au consacrat constituțională, având natură pur regulamentară. Așadar, cu privire la acest aspect, critica formulată nu este una efectivă și nu are relevanță constituțională, fiind circumscrisă unor aspecte cu relevanță regulamentară.

37. În schimb, în privința celorlalte două critici, Curtea constată că acestea sunt efective și au incidență cu privire la principiul respectării legilor, fiind indicate două aspecte punctuale, obiective și comprehensibile de pretinsă încălcare a unei legi ce face parte din dreptul pozitiv. Prin urmare, având în vedere acest ultim aspect și ținând seama de faptul că nicio autoritate publică nu dispune de o marjă de apreciere în privința respectării legilor, se reține că aceste critici necesită o analiză pe fond, astfel că sesizarea având ca obiect Hotărârea Parlamentului României nr. 21/2023 îndeplinește condițiile de admisibilitate.

38. Critica privind adoptarea hotărârii de numire a noului președinte ANCOM în cursul mandatului președintelui în exercițiu al ANCOM este fundamentată pe art. 11 alin. (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, potrivit căruia *„Propunerile de candidați pentru funcțiile prevăzute la alin. (1) [președinte și vicepreședinți ai ANCOM — s.n.] se înaintează Birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data vacantării funcțiilor”*.

39. Potrivit art. 11 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, *„Membrii ale căror mandate au expirat rămân în funcție până la numirea succesorilor lor”*, însă această normă se referă la o situație de provizorat care indică soluția de urmat, astfel că incidența sa vizează cazuri extreme. Pentru a limita întinderea în timp a situației de provizorat, art. 11 alin. (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 a stabilit că propunerile de candidați pentru funcția de președinte al ANCOM se înaintează Birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data vacantării funcției. Dar acest lucru nu înseamnă că textul menționat trebuie să devină și regula, acesta vizând o soluție *in extremis*, de ultimă instanță, aplicabilă atunci când procedura de numire nu a putut fi parcursă la timp, până la expirarea mandatului președintelui în exercițiu, din varii motive. Acesta se aplică atunci când ritmicitatea numirilor și continuitatea mandatelor (pline) nu pot fi asigurate. Astfel, analizând acest text, se constată că termenul prevăzut a fost instituit pentru a evita blocajele instituționale, precum și prelungirea *sine die* a numirii președintelui/vicepreședinților ANCOM.

40. Chiar dacă hotărârea de numire este adoptată în cursul mandatului președintelui în exercițiu, nu înseamnă că se încălcă/scurtează/limitează mandatul acestuia, în condițiile în care aceasta prevede data de la care persoana este numită în funcție. În cazul de față, hotărârea indică data numirii în funcție — începând cu data de 11 mai 2023 —, ceea ce înseamnă că este respectată durata mandatului președintelui ANCOM în exercițiu, care expira pe data de 11 mai 2023 (a se vedea articolul unic din Hotărârea Parlamentului României nr. 28/2020 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 13 octombrie 2020, care prevede

că „Se numește domnul Stoica Vlad Ștefan în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații pentru perioada rămasă a mandatului de 6 ani început la data de 11 mai 2017”).

41. Astfel, textul procedural invocat nu exprimă un scop în sine, ci consacră un mijloc procedural menit să curme starea de provizorat în numirea președintelui ANCOM. Ca atare, apelarea la acesta se face *in extremis*, atunci când continuitatea firească a numirilor nu poate fi asigurată.

42. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că în procedura de adoptare a hotărârii criticate nu a fost încălcat art. 11 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, astfel că nu se poate reține nici încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

43. Critica privind numirea în funcția de președinte al ANCOM a unei persoane care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege este fundamentată pe art. 11 alin. (3) lit. a) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, potrivit căruia președintele ANCOM trebuie să aibă o „*experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general*”.

44. Consacrarea caracterului dihotomic al condițiilor legale pe care persoana numită trebuie să le îndeplinească, și anume condiții obiective și condiții subiective, are drept consecință doar admisibilitatea unui control efectuat de instanța constituțională exclusiv în ceea ce privește condițiile obiective (Decizia nr. 296 din 18 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 10 iunie 2022, paragraful 33).

45. Raportat la cauza de față, Curtea reține că textul invocat impune o „*experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general*” pentru ca o persoană să aibă vocația de a fi numită în funcția de președinte al ANCOM.

46. Într-adevăr, din punct de vedere semantic există diferențe între „*vechime*” (în funcție) și „*experiență*”. Acest din urmă termen se referă și la un anumit grad de cunoaștere a domeniului, astfel că, în realitate, condiția analizată exprimă în sine un aspect obiectiv circumscris duratei activității prestate (5 ani) și unul subiectiv (nivelul cunoștințelor dobândite).

47. Analizând actele depuse la dosarul cauzei, Curtea constată că, începând cu data de 1 mai 2018, domnul Valeriu Ștefan Zgonea a desfășurat activitate în cadrul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică — ICI București, care, potrivit art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.621/2003 pentru organizarea și funcționarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică — ICI București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 23 ianuarie 2004, „*are ca obiect principal de activitate efectuarea de cercetări științifice și dezvoltări tehnologice în*

domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor, suport al dezvoltării societății informaționale. Institutul desfășoară activități de informatizare a administrației publice, a sectoarelor economiei naționale și a societății în ansamblu, precum și activități de formare și specializare profesională în domeniul său de activitate, de comerț interior, operațiuni de export-import, producție, marketing, prestări de servicii cu valoare adăugată în domeniul tehnologiilor și comunicației de date, precum și efectuarea de cercetări fundamentale și aplicative, dezvoltarea tehnologică, elaborare de studii și reglementări tehnice și economice, de interes public și național, precum și efectuarea de teste, probe și măsurători, autorizări și certificări de conformitate, care privesc asigurarea cerințelor fundamentale impuse aparatului, instalațiilor, sistemelor și serviciilor de comunicații”.

48. Cele indicate mai sus sunt menționate în adeverința emisă de instituția antereferită, datată 24 aprilie 2023, precum și în CV-ul domnului Valeriu Ștefan Zgonea (unde se menționează că a desfășurat activitate specifică relațiilor externe). Chiar dacă în adeverință se menționează că domnul Valeriu Ștefan Zgonea are o vechime în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor de 5 ani, în realitate, această vechime este de 4 ani, 11 luni și 24 de zile (la data emiterii adeverinței). Din CV-ul acestuia rezultă, însă, că în mandatul său de deputat din legislatura 2000—2004 a fost membru al Comisiei pentru tehnologia informațiilor și comunicații — această informație se verifică în CV-ul acestuia de pe site-ul Camerei Deputaților și, mai mult, se constată că a fost membru al Comisiei pentru tehnologia informațiilor și comunicații și în perioada decembrie 2004—martie 2005 (în mandatul său de deputat din legislatura 2004—2008).

49. Prin urmare, Curtea constată că domnul Valeriu Ștefan Zgonea a desfășurat activitate de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor.

50. Cu privire la evaluarea capacității/cunoștințelor sale în acest domeniu, instanța constituțională nu are competența de a realiza o asemenea operațiune, întrucât valorizarea gradului de cunoaștere/înțelegere/comprehensiune a domeniului comunicațiilor reprezintă o condiție subiectivă a cărei apreciere ține de marja exclusivă a autorității care numește persoana în funcție, respectiv a Parlamentului.

51. Prin urmare, având în vedere îndeplinirea condiției obiective de desfășurare a unei activități în domeniul comunicațiilor circumscrisă intervalului de timp de 5 ani și ținând seama de marja de apreciere a autorității de numire — Parlamentul —, Curtea constată că hotărârea criticată corespunde cerințelor art. 11 alin. (3) lit. a) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 și, astfel, nu încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

52. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. l) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate și constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 21/2023 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 iunie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Prim-magistrat-asistent,
Benke Károly